

# KIỆP LẠM THAN

Tôi sinh ra giữa núi rừng cao nguyên  
Nơi Ba mẹ lưu đầy kinh tởm mới  
Những tháng ngày sống trong miền đen tối  
Nên tôi hiểu thế nào là khổ đau !  
Những đứa trẻ ở nhà tự giữ nhau  
Cho Ba mẹ vào rừng kiếm mây bán  
Ba đi trộm, lúc trời còn chưa sáng  
Mẹ nấu cơm đói đó , rồi đi sau !  
Chị ở nhà phải lo trước lo sau  
Cơm dọn khoai luộc cho em lột da  
Bây giờ đói, vờn quanh nhà chị C  
Ôm đàn em co dúm lại với nhau !  
Rồi những lúc mẹ vắng nhà tôi đau  
Sốt rét rừng run từng cơn, tôi sốt  
Chiều tối thấy người tôi như lửa đốt  
Ba mẹ sao hôm nay vẫn chưa về !

Mẹ đi rừng chẳng may mẹ bị té  
Gãy cánh tay Ba phải dắt đi băng  
Mẹ ở nhà chị em cứ lằng xằng  
Hôm nay vui được ở nhà với mẹ !  
Tôi nhõng nhẽo đòi quà mẹ khe khẽ  
Chờ Ba về mẹ sẽ dắt đi mua  
Đám từng giờ, đợi từng phút, xót chua  
Ba đi rừng một mình rồi lạc lối !  
Trời mịt mù Ba lạc trong đêm tối  
Suốt đêm thâu Ba cũng chẳng về nhà  
Đốt đuốt tìm trong muôn vạn xót xa  
Lo cho Ba tôi cũng không được.  
Rồi có lần Ba đi rừng trơn trượt  
Rớt từ trên đèo thác xuống hố sâu  
Họ khiên Ba trong chiếc võng đón đau  
Tôi nhìn Ba mà trong lòng hoảng sợ !

*Tuổi thơ tôi lớn lên như thế đó !  
Trong rừng thiên nước độc bãi vì đâu ?  
Kịp con người hay là kịp ngựa trâu ?  
Kịp làm than miệt mài trong đêm tối .*

[Theo FB](#)